

Corps; men en saadan Fristelse troer jeg ikke er hensigtsmæssig at lade bestaae i Loven. Der er ogsaa en Mangel paa klare Bestemmelser om, hvorledes det Mandskab, der udskrives til Søkrigstjenesten, kan anvendes. Man har seet, at Krigsbestyrelsen er vejet tilbage for at give Mandskabet Anvendelse i Genhold til Organisationsplanen; den har meent, at Udtrykkene i Loven ikke vare fuldstændige nok for at give den det i denne Henseende rette Herredømme. Den Omstændighed, at det forholder sig saaledes, har viist sig hæmmende i Bestræbelsen for at faae hele Bævningsvæsenet nærmere i Overensstemmelse med Mandskabsstyringens Anvendelse i det Hele, ved at faae en Organisation, som blev mindre kostbar og mere tilstrækkelig. For at afhjælpe denne Mangel har jeg bragt nogle Bestemmelser i Forslag til nærmere Overvejelse. Jeg har ogsaa forsøgt at indbringe nogle Bestemmelser om Søudskrivningen, som i det Hele staaer langt tilbage. Der skeer ved denne jevnlig den Ubillighed, at medens meget af det unge Mandskab er ude til søs, kommer hjem og tager bort igen, uden at man lægger Beslag paa det, saa komme andre Søværnepligtige, som mere have Forretninger i Hjemmet, til at maatte gjøre langt flere Togter, end man ellers kunde paalægge dem, naar man tog Antallet af de Tjenstpligtige og fordeelte dem paa Antallet af Togterne. Jeg troer, at dette maa kunne afhjælpes, naagtet jeg paa ingen Maade vil sige, at det afhjælpes ved de Forslag, jeg har stillet, idet jeg nemlig maa indrømme, at det hele Søudskrivningsvæsen er et temmelig ubekendt Jordemon, og som, saavidt jeg har kunnet skjønne, hidtil har været meget eenfaldigt bearbejdet til Fordeel, om man saa vil, for Skibsrhederiet og under Indflydelse af den Frygt, at man ved at udskrive dette Mandskab og ligesom frem tilvinge sig den samme Tjenestepligt af de Søværnepligtige som af de Landværnepligtige skulde drive den skibsfarende Befolkning bort fra Landet. Man gaaer meget hyppig ud fra, at den søværnepligtige Befolkning mindre tilhører noget enkelt Land og mere tilhører Skibsfarten i det Hele, saaledes at naar den ikke fandt sig vel og beqvem, men blev undergivet strengere Bestemmelser i Opfyldelsen af sin

Borgerpligt, saa skulde den forlade Landet. Jeg troer, at man i denne Henseende er vejet tilbage for et Skin, men for at komme til Ende med denne Sag, for at afhjælpe de Ubilligheder, der, saavidt jeg kan skjønne, hyppig foresalde, maa man engang komme til at begynde, og for at give Anledning dertil er det, jeg har indbragt dette Forslag.

Formanden: Forslaget vil nu blive trykt og omdeelt.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Folkethingsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds indbringer: Forslag til Lov om nogle Forandringer ved fastsættelsen af de aarlige Bidrag, der skulde ydes til Amts- og Sognecommuner.

Udhæring: Det er mange af de ærede Medlemmer bekendt, at man efterhaanden har lagt Mærke til eller, rettere sagt, følt — thi det har været fornummet af Mange — at Amtsrepartitionens Udgifter stadig tiltage, og at Fonden som Beskatningsgjenstand alene har Hartkornet. Efterhaanden, som Udviklingen af Landet i det Hele gaaer for sig, efterhaanden, som Næringsbrug af forskjellig Art mere og mere sætne sig paa Landet, saa bliver det mindre billigt, at Udgifter af den Art, som afholdes af Amtsrepartitionens Fonden, alene skulle falde paa Hartkornet. Jeg søger derfor at indbringe et Forslag, som gaaer ud paa, at der skal fastsættes en anden Fordeling, saaledes at en Deel af de Bidrag, som skulle ydes til Amtsrepartitionens Fonden, ogsaa kan blive opkrævet efter Formue og Leilighed paa samme Maade som i Sognecommunerne. Der er ogsaa en Bæmselighed ved Beskatningen til Communesager, saavel i Sognet som i Amtet, og det er, at Skovene bidrage forholdsvis for Lidet; naar man lægger Mærke til, at en stor Deel af Amtets Udgifter gaaer til Veie, udgives til forskellige Formaal, som kunde skaffe og har ogsaa i høi Grad bragt en forøget Indtægt af Skovene tilføede, saa vilde det være urigtigt at lade det nuværende Forhold længere bestaae. Jeg har derfor foreslaaet, at ved